

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்
பிரகரணார்த்த சங்கிரகம்.

இஃது

சமிவனக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

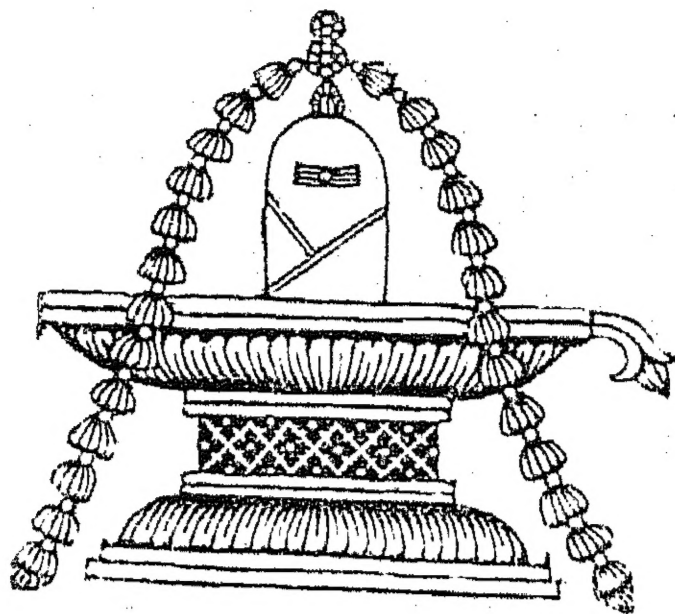
பரிசோதித்து

சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியனா சித்திரைமீ



உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்
பிரகரணார்த்த சங்கிரகம்.

அஃ தாவது

சமுசாரத்தைப் பதினொருவிதமாய்ப்பிரித்துத்
தூடணஞ்செய்தாரொனப்படும்.

அவைகளிற் சொற்பவிரிவு

மேற்கூறுகின்றார்.

சங்கதி-விபரம்.

விநாயகக்கடவுள் வணக்கம்.

(க)

கவியினளவு.

(உ)

கடவுள் வணக்கம்.

(ங)

நூற்பெருமை.

(ச)

அவையடக்கம்.

(ரு)

அதிகாரியிலக்கணம்.

(கூ)

அதிகாரி குருமுகமாய்விசாரித்தல்.

(எ)

மோகநிவிர்த்திகூறல்.

(அ)

மோகநிவிர்த்திக்கேதுவாகப் பரமாத்வைத விலக்க

ணங்கூறல்.

(கூ)

விபட்சத்தைக்கூறல்.

(கௌ)

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்

பயச்சத்தையும் இருவாசனையையும் மேற்படிஸட்
சனத்தையங் கூறல். (கக)

சிவன்முத்தியைக்கூறல். (கஉ)

விதானமானகதையை யுபக்கிரமித்தல். (கங)

தீர்த்தயாத்தினாக்குப்போய் மீண்டுவரல். (கச)

திருச்சரிதையைக்கூறல். (கரு)

வைராக்கியத்தை யுபக்கிரமித்தல். (ககூ)

விசுவாமித்திரரைத் தசரதர்கொண்டாடல். (கௌ)

விசுவாமித்திரர் தசரதரைத்துதித்து இராமனைத்த
பென்ருமெனல். (கஅ)

தசரதர் புத்திரவாஞ்சையாற் றளர்ந்தவசனராகிப்
புத்திரனைக்கொடுத்தற்கு மனமிலாதுகூறல். ()

விசுவாமித்திரமுனி முனிவுசெய்ய அதை வசி
ட்டர்பார்த்து அரசனைநோக்கிக்கூறியவணஞ்செ
ய்தி. இராமனை விசுவாமித்திரர் தபசு அமுதத்தை
அக்கினிகாப்பது போலக்காக்கும் அரக்கர்தோ
டம் வாராவென்று கூறினார். (௨௦)

இருவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யவிரும்பிய அரசன்
பரிசனங்களைப் பார்த்து இப்போது இராமன்யா
து செய்கிறானென வினாவ அவர்கூறுகின்றார். ()

இருமுனிவரு மிராமனைச்சபைக்கு அழைத்துவாரு
க்களென்கின்றார். (௨௨)

இராமன் சபைக்குவந்து பிதாமுதலியோரைமுறை
யாகவணங்கித் தன்னை வணங்கினவர் வணக்கங்க
ளையும் அங்கீகரித்திருந்தனர். (உ௩)

“கைப்படுமில் மாமோகங் காதலினுலாபத்தாற்
கலந்ததன்றாற், செப்பரியநிராசையினால் விவேகத்
தால்வருமுணர்வின் செல்வமாகும்” ஆதலாலெங்
களாற் போதிக்கப்படுவதாகிய பலசுருதியுத்தி அ
னுபவங்களால் அவனுக்கு வந்த மோகம்போய்
எங்களைப்போலத் தற்பதத்திலிராமன் விசிராந்தி
யடைவானென் றரசனுக் கிருமுனிவரு முரைத்
தருளினார். (உ௪)

அதைக்கேட்ட அரசன் விவகார ரகிதரான
வுங்களைப்போல் ராசரிக்கப்பிரவிருத்தியி லிருக்கு
ம்யாங்க ளிருக்கலாமாவெனச் சொல்லுவானென்ப
தை யுட்கொண்டவர்களா யிருமுனிவரு மிராமன்
எங்களைப்போற் சீவன்முத்தனாகி யுமதவிப்பிராயப்
படிக்கே விவகாரதிசையிலிருந்து மிராதவனாய் வே
ண்டியவண்ண மிராச்சியபரிபாலன விவகாரத்தை
நடத்துவான் ஏதசாத அரசனே யோசியாதீர் என்
றிசைத்தனர். (உ௫)

முன்பிதாப்போதித்தல்.

(உ௬)

வசிட்டர் “வெலற்கரியதி முயற்சிவிடையமெ
னும்பகை யெளிதின் வென்ற சூரா - கலக் குறுபே

தையர்க் குரித்தாமடஞ்செறி மோகக்கடலிற் கவி
மேலென்றான்.” (௨௭)

விசுவாமித்திரர் இராமனைப்பார்த்து இராமாஉ
னதுமனதை வருத்தஞ்செய்யுஞ் சிந்தைக்கு விட
யமெது, சொருபமெது, பரிணாமமெது, காரண
மெது, அதைச்சொல்லு வாயாகினது நீங்கிக் காத
லித்த தெதுவோ அதனையடைவாய் அதையன்றி
அகத்துயர் மீட்டணுகாதுபோம் ஆதலால் விளம்
பென்ன. (௨௮)

அம்முனிவினாவிற்கு இராமன் மேககர்ச்சிதத்
தாற் காமவெப்பந்தீர்ந்து களிப்புற்ற மஞ்ஞைபோ
ல விசுவாமித்திரர் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதனாற்
சாற்ப துக்கம்போய்ச் சொற்ப சந்தோஷத்து
ன் விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து “அருண்மூர்த்தி-
சட்டமுறுமாதவ நீ மடவனேனைச் செப்பென
ன் செப்புதலாற் செப்புகின்றேன், கேட்ட ருடி
மலவர் சொன் மறுக்குனரி யாரொன வினிது
ளத்தலுற்றான்.” (௨௯)

பிதாவாகிய இந்தத் தசரதனது மனையிலுதித்
த வளர்ந்து சகல வித்தைகளையு மப்பியாசித்தந்
க்கரணத்திற் றரித்துச் சத்துக்க ளாசாரப்படி
சன்று கங்கைமுதலிய அறுபத்திராயிரங்கோடி
ண்ணிய தீர்த்தாடனஞ் செய்து வரவும் இந்தச்

சகத்தின்கண் உள்ள மிகுந்த மோகப்பிராந்தி அ
 னைத்துந் தீர்ந்தது. அதுயாதினாலெனில் என்மனத்
 திலித்தன்மையான விசாரமுதித்ததெனல், அவை
 யெத்தன்மையதெனிற் கூறுகின்றேன். இச்சகத்
 தில் அற்பமும் சுகமில்வேயிலை. அதையன்றி ஒரு
 வன் மரணத்தையடைதல் மீண்டு சனித்தற்கே.
 ஒருவன் சனித்தல் மீண்டு மரித்தற்கே ஆதலாலி
 யாவு மனித்தியமேயாம். அதையன்றி “மேவுபெ
 ருஞ் செல்வத்துக்கிடமாகு மெப்பொளும், பாவம
 தாயாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின்
 ருயுந், தாவுமனக்கற்பனையாற் சம்பந்தமாயிருப்புச்
 சலாகைபோல” வுமிருக்கின்ற விடையத்தாலும் பூ
 வலயத்தாலு மெதுபயன், அகஞ்சத்தத்துக்கு அரு
 த்த மெத்தன்மைத் தென்றும், கருமாதீனமாய் வ
 ந்த சரீரமெத்தன்மைத்தென்றும், விசாரிக்கில் ஆத்
 மவெதிர்த்தமான விச்சகலமும் அத்தியந்தம் மித்
 தையாம். அதையன்றி அங்ஙனமுணரினொருவனுக்
 கும்பந்தமுமின்று மோட்சமுமின்று ஆதலால் மித்
 தையான இவற்றில் “யாதியார்பெற்றதென விவ்
 ண்ணநினை வேற்குவழிச்செல்வோர்க்கு-மோதுகா
 னலிலம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதினாசை
 முளா” அப்படியிருந்தும் “பேதியாவித் துயர்போ
 நெறிநாடிற் பெருந்தருத்தான் பெற்றதீயால்” தா
 ன்வேதல்போல் வேகின்றேன், உன்னுடைந்த

மோகத்தை யுன்னுலே நீக்கிக்கொள்ள லாகாதா வென்பீரோல், “திறவாவெய்யமோகம்மிடறடைகல் லாம்” அப்படிச் சொல்லுவானேன், உலகத்தில் உ ரோதனஞ்செய்து துக்கத்தைநிவிர்த்திப்பதுபோல நீயுஞ் செய்துகொள்ளுகிறதுதானே வென்பீரோல், சமுசார துக்கத்தைச் சிந்தித்து கண்ணீர்விட்டு ரோதனஞ்செய்யவேண்டி யத்தனிக்கில் என்ன இ வன் அமங்களாசாரனா நிர்நிமித்தமு ரோதனஞ் செய்கிறுனென்னுஞ் சனாபவாதபயத்தினாலேயே உ ரோதனஞ்செய்திலேனென்றுங் கூறி மேற்சமுசா ரத்தைப் பதினொருவிதமாகத் தூடிக்கின்றார்.(௩௦)

அப்பதினோர்விதவிபரம், தனம், ஆயுள், அகங் காரம், மனது, ஆசை, சரீரம், பாலியம், எவ்வன ம், மாதர், சனா, காலம் எனப்படும். இவைகள் ஒ வ்வொன்று இத்தனை விதமென்பதின் விபரம்யா தெனில்.

தனத்தை	கூ	விதமாயும்
ஆயுளே	கரு	விதமாயும்
அகங்காரத்தை	கக	விதமாயும்
மனதை	ககூ	விதமாயும்
ஆசையை	ககூ	விதமாயும்
சரீரத்தை	ககூ	விதமாயும்
பாலியத்தை	உகூ	விதமாயும்
எவ்வனத்தை	அ	விதமாயும்

மாதரை	கச	விதமாயும்
சரையை	சச	விதமாயும்
காலத்தை	கந	விதமாயும்

ஹை. சங்கராசத்தியை-உரு, விதமாயும் பிரகாராந்
திரமாய்-எரு, விதமாயும், ஆக-க00, விதமாயும் இ
வ்வணங் கூறியதின்பின் மேற்கூறுகின்றார். (நக)

இது வரையிற்கூறிவந்த அத்தன்மையானவிட
யதோட திருட்டியாகிய காடாக்கினியினுற் றெத்த
மான என்மனதில் வாஸ்தவசலத்திற் கானற்ச
லந்தோன்றாததுபோல,இன்றியமையாதநித்திரை,
பிச்சை, முழுக்கு, செளசம், ஆகிய விவகாரத்தை
அன்றி, ராச்சிய பரிபாலனம் முதலிய போகேச்சை
களானவை உதியாவெனச்சொல்லினார். (நக)

மரணசீவனங்களையும் விரும்பேன் என்றார்.()

இப்போது தேவரீர் சன்னிதியிற் பரிசுத்தசித்
தனாக இருக்கின்றபடியே இருக்கின்றேனென்றார்.()

இப்போது நீர் எனபுத்தியினால் என்மனதைச்
சித்தலயோபாய உபதேசத்தாற் பரிகரியாது விட்
டாலினியொருபோதும் பந்தநிவிர்த்தியாகாதெனக்
கூறினார். (நச)

துன்பம் “புரிவிடங்கொல்வதோர் மெய்புலன்
மறுபிறப்புங் கொல்லும்” என்றார். (நரு)

சுகதுக்கமும் பந்து மித்திரர்களும் சீவன மா
ணங்களும் ஆகிய அனைத்தும் ஞானியினது சித்த
த்தைப் பந்தியாது அஞ்ஞானியையே பந்திக்கு
மென்றார். (௩௬)

ஆயுளானது வாயுவினாற் சிந்தியமேக சலதிவ
லைக்கு ஒப்பாகுமென்றார். (௩௭)

நிகரற்ற விடையபோகமானது மேகத்திலெ
ழாநின்ற மின்னலுக் கொப்பாகுமென்றார். (௩௮)

மதுடர்களுடைய எவ்வனமும் அதிலுதிக்
கும் ஆசை ஆயுளாதிகளும் கூணபங்குரமென்று
இவைகளனைத்தையுஞ் சித்தத்தி லனுசந்தானஞ்
செய்து சாந்தியையுடைய பெரியோராகிய நீங்கள்
சமாதியோகத்தைச் சார்மின்களென் றுள்வெறுப்
போடுங் கூறினார். (௩௯)

என் சொபாவமோ-இவ்வண்ணம் விசாரித்த
றிந்தவெனது சிந்தை சீவநாயகன் வசமாகைக்கே
யேய்ந்ததென்றார். (௪0)

ஏய்ந்தவண்ண நிற்கிறதாவென்பீரோல், இறை
வனைப் பிரிந்தாள்போல நிலையுமெய்தாவென்றார்.()

ஆதலால் நிருவுபத்திரவமாயும், நிர்ந்தோட
மாயும், நிர்வுபாதியாயும், நிர்ச்சந்தேகமாயும், நிர்
மோகமாயும், விளங்காநின்ற ஸ்திதியாதென்றார்.()

தீயினுளிரதம்போலக் காதல்செய் யின்பமிக்க
விடயமாங் கனலில்வீழ்ந்துந் தீதுறாநிலைமையேது
என்றார். (சங்)

“அசைதருபுனலையன்றி யளக்கர்வே நிலாத
தேபோல்-வசனமாந்தொழிலையன்றி வருபவந்தா
ன்வேறின்று” என்றார். (சச)

“நசையுறுபெரியோரொங்ங னவையுறுதுயரந்
தீர்ந்தா-ரிசையநீருணர்ந்ததந்த நிலையினையெனக்கு
ச்சொல்வாய்” இந்நிலையிலதாவேனு முளதியம்பா
ராவேனும் அந்நிலையையமின்றி யகங்கரமின்றி யா
னே துன்னுறமாட்டேனென்றார். (சரு)

செய்வதேதெனிற் சோறும்வேண்டே னன்
னயநீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும்வேண்
டேன் என்றார். (சசு)

முழுகுதறானமாதிரியமங்கண் முழுதுஞ்செ
ய்யேனென்றார். (சஎ)

விழுமியகருமஞ் சம்பத்தாபத்தின் மேவேன்
என்றார். (சஅ)

யாக்கைநழுவுவதன்றி பொன்று நயக்கிலன் எ
ன்றார், (சக)

மவுனியாகி யெழுதுமோவியம்போற் காமங்
கோபம்பற்றின்றி நிற்பேன் என்றார். (ரு0)

(மேல் ஸ்ரீவான் மீகிவாக்கியம்.)

“கனமுகின் முன்னர்க்கேகா ரவந்தவிர்கலா
பிபோன்றே, மனமகிழ்முனிவர் முன்னர் வினவுந
ல்விவேகந்தன்னு” லமலசீதமதியென இன்சொல்
விரிந்தலர்மனத்து இனியோனாகிய ராமன் எனவு
ரைத்து வாய்மொழியமைந்து நின்றான் என்றார்
ஆதிகவியாகிய ஸ்ரீவான் மீகிபகவான். (ருக)

ஞானவாசிட்டமென்றது, வைராக்கியம், மு
மூட்சு, உற்பத்தி, திதி, உபசமம், நிருவாணம் என்
கின்ற ஆறுபிரகரணங்களை யுடையனவாம், அவற்
றிலின்ன இன்ன பிரகரண மித்தனையித்தனை கதைக
ளையுடைய தென்பதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

(அவற்றின் விபரம்.)

முதலாவது வைராக்கியப்பிரகரணம். அதிற், சு
கர்கதை-க, உ-வது முமூட்சுப்பிரகரணம்-க, ஈ-வது
உற்பத்திப்பிரகரணம். அதில், ஞானவிண்மகன், லீலை
கற்கடி, அயிந்தவர், வஞ்சவிந்திரன், மனம், பால
ன், சித்தன், ஆகக் கதை-அ.

ச-வது திதிப்பிரகரணம். அதில், சுக்கிரன், தா
மவியாளகடர், வீமபாசதிடர், தாகூரன், கசன், ஆக
க்கதை-ஈ.

ஈ-வது உபசமப்பிரகரணம். அதில், சனகராச
ன், புண்ணியபாவன், மாவலி, பிரகலாதன், காதி

உத்தாலகன், சுரகு, பாசவிபாசன், வீதகவ்வியன், ஆகக் கதை-கூ.

கூ-வது நிருவாணப்பிரகரணம், அதில், புசுண்டன், தேவபூசை, வில்வபலம், சிலை, அருச்சுனன், சதவுருத்திரன், வேதாளம், பகீரதன். கிராட்சிந்தாமணியை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன், கசன், மித்யையாபுருடன், பிருங்கி, இக்குவாகு, மிருகவியாதன், ஆகக் கதை-கசு.

ஆகப்பிரகரண மாறுக்குகதை-சந, க்கு விபரம், க-க்கு, உ, உ-க்கு, க, ந-க்கு, கூ, ச - க்கு, கூ, நு-க்கு, க0, கூ-க்கு, கநு, இம்முறையாகப் பிரகரணத்திற்கு கதை யிலக்கங் கொள்ளவேண்டியது.

கக-வித தூடண ஆரம்பத்திற் கூறப்படும் அவதாரிகை யாதெனில்.

தனம், ஆயுள், அகங்காரம், மனம், ஆசை, சரீரம், பாலியம், எவ்வனம், மாதர், சனா, காலம், ஆகிய இவ்வேகாதசத்தைச்சிந்தித்தல், இவற்றிற்றனமூலத்தினுற் சமுசார சம்பந்தமான சர்வப்பிரயோசனமுஞ் சித்தித்தலின் முக்கியந்தனமென்று முன், தனவிசாரம், தனமிருக்கின் வெகுகால போக நிமித்தஞ் சிரஞ்சீவித்துவம் அபேட்சிக்கப் படுதலின் அதன்பின். ஆயுள், ஆயுளுந்தனமுமுறிநான்கருத்தா போக்தாவென்று வெகுவித கர்த்துரு

௧௪ ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்

த்துவ போக்துருத்துவாதி அபிமானப்பிரவிருத்தி வருதலின் அதன்பின், அகங்காரம், அகங்கார மிருக்கின் அதன்வசத்தால் விவிதசங்கற்ப விகற்பாத்ம கமாக மனமுதித்தலின் அதன்பின். மனம். அதன்பின் நிரந்தர போகேச்சாருபமான, ஆசை, அதன்பின் பேரழகுடைய போகஸ்தானமான, சரீரம், அதன்பின் அதன் அவஸ்தாவிசேட ரூபமான, பாலியமும், அதன்பின், எவ்வனமும், அதன்பின் எவ்வனத்தின் முக்கியபோகத்துக்குரிய சர்வவிடயசமட்டிரூபமானமாதர், அதன்பின் போகத்துக்குரித்தன்னுயினும் போகேச்சைமிகுந்த சரா, அதன்பின் சருவசிருட்டி திதிசங்காரநிமித்தமான, காலம், இதுவேகிரமாவிப் பிராயமென்றுணரத்தக்கது.

(சங்கதிவிபரம்.)

சங்கிரகமாகக் கூறியதை யித்தனாவது யித்தனாவது கவிகளா லுணரத்தக்க தென்பதைத் தெரிவிப்பவராய்ச் சூசிப்பிக்கின்றார்.

முதற்சங்கதிவிபரம், பாயிரத்தில். முதற்கவி-
 உ-வது, பாயிரத்தில்-உ-முதல், கச-வரை கவி
 ஈ-வது, நூலாரம்பம், முதற் கவி
 ச-வது, உ-முதல்-ஈ-வரை கவி
 ஈ-வது, கச கவி
 கச-வது, எ கவி

பிரகராணர்த்த சங்கிரகம்.

கரு

எ-வது,	கூ	கவி
அ-வது,	க0	கவி
கூ-வது,	கக	கவி
க0-வது,	கக	கவி
கக-வது,	கஉ-கந	கவி
கஉ-வது,	கசு	கவி
கந-வது,	கரு	கவி
கசு-வது,	ககூ, முதல்-உ0, வரை	கவி
கரு-வது,	உக-உஉ	கவி
ககூ-வது,	உந-உச-உரு	கவி
கஎ-வது,	உகூ-உஎ-உஅ	கவி
கஅ-வது,	உகூ-ந0-நக-நஉ	கவி
ககூ-வது,	நந-நச-நரு	கவி
உ0-வது,	நகூ-நஎ-நஅ-ல்-ற	கவி
உக-வது,	நஅ-ல்-ற-நகூ-ச0	கவி
உஉ-வது,	சக-வதுகவியில்-வ	கவி
உந-வது,	சஉ-வதுகவியில்-ஹு	கவி
உச-வது,	சக-வதுகவியில்-நு	கவி
உரு-வது,	சஉ-வதுகவியில்-வஹு	கவி
உகூ-வது,	சந-சச-வதுகவியில்-நுஹு	கவி
உஎ-வது,	சச-வதுகவியில்-ஹு-சரு-ல்-ற	கவி
உஅ-வது,	சரு, ல், ற-சகூ-வதுகவியில்-ஹு	கவி

ககூ ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்

உகூ-வது,	சகூ-வதுகவியில்-ஓஹு	கவி
நூ-வது,சௌ-சஅ,சகூ-நூ-வதுகவியில்-நி-		கவி
நக, வது	ககசு, கவியில் ஓ	கவி
நஉ, வது	ககசு மூன்றும்பாதம், வ,	கவி
நந, வது	ககசு நாலாம்பாதம், வ,	கவி
நச, வது	ககநூ	ஓ, கவி
நநூ, வது	ககநூ	ஓ, கவி
நகூ, வது	கககூ	ஓ, கவி
நௌ, வது	கககூ	வ, கவி
நஅ, வது	கககூ	வ, கவி
நகூ, வது	ககௌ	ஓ, கவி
சூ, வது	ககௌ	வ, கவி
சக, வது	ககௌ	வ, கவி
சஉ, வது	ககஅ	ஓ, கவி
சந, வது	ககஅ	ஓ, கவி
சச, வது	கககூ	ஓ, கவி
சநூ, வது	கககூ-ல்-ஓ-கஉூ-ல்-ஓஹு,	கவி
சகூ, வது	கஉூ	வஹு, கவி
சௌ, வது	கஉக-முதற்பாதம்	வ, கவி
சஅ, வது	கஉக-இரண்டாம்பாதம்-வ,	கவி
சகூ, வது	கஉக, மூன்றும்பாதம்	வ, கவி
நூ, வது	கஉக, நாலாம்பாதம்	வ, கவி
நக, வது	கஉஉ,	கவி

௩௦-வது, ஹை சங்கதி சங்கிரக அனந்தரம் விரிவாய்

(கவி, தன தூடணம்)

௩௦-இனமி, என்றதில் தன முத, கவி-ஐபடி, க்கு தூடச

௩௧-கருமவ, கவி க, க்கு தூட ௨

௩௨-தீதடை, கவி ஓயூ, க்கு தூட ௩

(இவை-ஆக கூ,)

(கவி-இனி, ஆயுள் தூடணம்)

௩௨-தீதடை, என்றதில் தலைகீ, கவி, வயூ, க்கு தூட

௩௩-வளர்பு, கவி, க, க்கு தூட ௩

௩௪-சரற்க கவி, க, க்கு தூட கூ

௩௫-அடைய கவி, வூ, க்கு தூட க

௩௬-அவிவே கவி, ஓ, க்கு தூட க

௩௭-சின்ன கவி, ஓபடி, க்கு தூட ௩

(இவை-ஆக, க௩.)

(கவி, இனி, அகங்கார தூடணம்.)

௩௭-சின்ன, என்றதில், இடர், கவி, றி-, க்கு தூட க

௩௮-மனத்து கவி, க, க்கு தூட ச

௩௯-அகங்கார கவி, க, க்கு தூட கூ

(இவை ஆக, க௪.)

(கவி, இனி, மன தூடணம்.)

௪௦-காமமுத கவி, க, க்கு தூட ௩

௪௧-காதலெனு கவி, க, க்கு தூட ௨

௪௨-வேரறுபொய், கவி, க, க்கு தூட ௨

௪௩-கடுமனவன், கவி, க, க்கு தூட ௮

௪௪-வரையிலெழு கவி, ஓ, க்கு தூட க

(இவை ஆக-௧௬.)

கஅ ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியம்

(கவி-இனி-ஆசா தூடணம்.)

கச-வரையி, என்றதில், கரைத, கவி, ட, க்கு	தூட	க
கரு-ஆதரித்த கவி, க, க்கு	தூட	ந
கக-பின்னுறு கவி, க, க்கு	தூட	ச
கஎ-முதிர்பரு கவி, க, க்கு	தூட	ந
கஅ-காவின்மத, கவி, க, க்கு	தூட	ந
கக-பைந்தொடி, கவி, க, க்கு	தூட	உ

(இவை ஆக, கக.)

(கவி, இனிச்சரீர தூடணம்.)

எ௦-நரித்த கவி, க, க்கு	தூட	ச
எ௧-அற்பமதா கவி, க, க்கு	தூட	க
எ௨-நிதியுமர கவி, க, க்கு	தூட	ந
எ௩-மின்னிட கவி, ட, க்கு	தூட	ந

(இவை ஆக, கக.)

(கவி, இனி பாலிய தூடணம்.)

எ௩-மின்னிட, என்றதில், மன்னுகி, கவி, ட, க்கு	தூட	க
எ௪-தொலைவறு கவி, க, க்கு	தூட	கந
எ௫-மண்ணுக கவி, க, க்கு	தூட	கஉ

(இவை ஆக, உக.)

(கவி, இனி எவ்வன தூடணம்.)

எ௬-இப்பருவத் கவி, க, க்கு	தூட	ந
எ௭-கருத்தெ கவி, க, க்கு	தூட	ந
எ௮-எத்திற கவி, க, க்கு	தூட	உ

(இவை ஆக, அ.)

(கவி, இனி மாதர் தூடணம்.)

எக-சந்துறு	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அ0-மேருவின்	கவி, க, க்கு	தூட	க
அக-மேவுதற்க	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அஉ-மாமடஞ்	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அங-முதுதுயர்	கவி, ட, க்கு	தூட	உ
அச-பாரியையு	கவி, க, க்கு	தூட	க
அரு-வந்துறு	கவி, க, க்கு	தூட	ச

(இவை ஆக, கச.)

(கவி, இனிச் சராதூடணம்.)

அக, ஈற்று	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
அஎ, புரையுட	கவி, க, க்கு	தூட	அ
அஅ, விருத்த	கவி, க, க்கு	தூட	க0
அக, குற்றமு	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
கூ0, ஆதரச்செ	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
கூக, மரணமா	கவி, க, க்கு	தூட	சு
கூஉ, நரையுறு	கவி, ட, க்கு	தூட	ரு

(இவை ஆக, சச.)

(கவி, இனிக் காலதூடணம்.)

கூஉ, நரையுறு, என்றதில், நிரைப, கவி, ட, க்கு தூட க			
கூங, மகரநீர்	கவி, க, க்கு	தூட	ங
கூச, விழுமிய	கவி, க, க்கு	தூட	உ
கூரு, அகல்பூத	கவி, க, க்கு	தூட	ங.
கூசு, சிறியசக	கவி, க, க்கு	தூட	ங
கூஎ, கைப்பி	கவி, க, க்கு	தூட	க

(இவை ஆக, கங.)

(கவி இனி ஷேசங்காரசத்தியின் தூடணம்.)

கூஅ, தொல்லு கவி, க, க்கு	தூட	கூ
கூகூ, படர்பூதந் கவி, க, க்கு	தூட	கூ
க00, மன்னுசர கவி, க, க்கு	தூட	கூ
க0க, பொன்னுல, கவி, க, க்கு	தூட	எ
க0உ, பின்னுறத், கவி, க, க்கு	தூட	நு
க0ந, மிகவுண, கவி, க, க்கு	தூட	நட

(இவை ஆக, 2நு.)

(கவி இனி ஷே சத்தியைத்தானே பிரகாராந்
திரமாகத் தூடணஞ்செய்கின்றார்.)

க0ச, பொருள்க, கவி, க, க்கு	தூட	கூ
க0நு, பெரியவர் கவி, க, க்கு	தூட	கநட
க0கூ, கொண்ட, கவி, க, க்கு	தூட	கஉ
க0எ, சித்தர்பொ, கவி, க, க்கு	தூட	க0
க0அ, இன்னபோ, கவி, க, க்கு	தூட	அ
க0கூ, மனைவியும் கவி, க, க்கு	தூட	நட
கக0, பகையெலா, கவி, க, க்கு	தூட	நட
ககக, கற்பமாங் கவி, க, க்கு	தூட	நட
ககஉ, கற்றவர் கவி, க, க்கு	தூட	கூ
ககந, பிணிசெ கவி, க, க்கு	தூட	அ

(இவை ஆக, ௭நு.)

(ஆக இவை, முன், 2நு, பின் ௭நு, ஆக, க00,
காலதூடணத்தையுஞ்சேர்த்து ஆக, ககநட.

தனம்முதலிய பதினொருவித தூடணம், ஆக,
கூடியதூடணம்-2கூஉ.

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப்
பிரகரணர்த்த சங்கிரகம் முற்றுப்பெற்றது.

